

ENTREVISTA A QUATRE MANS

Mariona Pascual passa el relleu a Xavier Garcia 'Garci'

Garci a Mariona Quin gran projecte haguessis prioritzat, com a govern, durant aquesta legislatura, malgrat l'aparició de la Covid-19. **Abordar la qüestió de l'habitatge:** la compra d'habitatges per a usos socials i lloguers protegits, rescat de l'edifici de M. Aurèlia Capmany, la cessió de solars municipals a projectes d'habitatges cooperatius, l'actuació de l'ajuntament com a intermediari de persones que volen llogar habitacions i gent que busca on viure o independitzar-se per primera vegada.

Mariona a Garci Un dels majors reptes d'aquest municipi són els joves. Quines creus que haurien de ser les polítiques públiques adreçades a aquest sector poblacional sovint tan oblidat? Hem de canviar la manera de fer política per als joves, és inviable fer política sense incorporar-los en les comissions, ja no es tracta de tenir en compte les seves opinions, haurem de fer-los dirigir i treballar en la presa de decisions que els afecten i condicionen el futur.

Garci a Mariona La situació de massificació al Parc Natural del Montseny comença a ser insostenible. Què cal fer des de l'administració local per alliberar el nostre espai natural? Tothom té dret a l'accés a la natura, el que no pot ser és que tothom vulgui anar al mateix lloc en el mateix moment. De les coses que hauria de fer l'ajuntament és pressionar la Diputació de Barcelona, que és l'administració que ges-

tiona el Parc, per limitar l'accés rodat al Montseny en determinats dies, fer una aposta clara per l'accés amb transport públic...Una molt bona manera de començar a posar fil a l'agulla és donar suport a la ILP.

Mariona a Garci I tu, Garci, quins passos creus que podem fer per contribuir a lluitar contra el canvi climàtic? Sempre he cregut que el transport públic està mal plantejat, si la gent pogués anar a treballar a tothora en transport públic a preus assumibles i amb puntualitat reduiríem els desplaçaments en vehicles privats, una línia de busos seriosa entre polígons hauria de ser viable.

Garci a Mariona Venen temps difícils tant a nivell social com econòmic. Què podem fer per ajudar els nostres veïns i veïnes? El 2019 ens trobem amb un estat social molt feble que ja s'havia retallat amb la crisi derivada de la bombolla immobiliària. És un

molt mal punt de partida per encarar una nova crisi social i econòmica derivada de la Covid-19. Tot allò que s'aguantava amb pinces ha caigut. Allà on les administracions no arriben, cal que la comunitat faci un pas endavant. Cuidar i mantenir les xarxes entre veïns és essencial, així com ser participants del teixit associatiu.

Mariona a Garci La cultura està tocada de mort? Què podem fer per acompanyar els moviments culturals celonins en una situació com l'actual? La cultura està en decadència si no som capaços de crear hàbits de consum, si el professor de gimnàs continua donant plàstica és molt difícil que les noves generacions s'adonin que sense les arts no avancem com a societat, que som incapaços de viure sense elles i necessitem aconseguir que siguin també un motor econòmic i això passa per l'educació.

EL CARRIL DE L'ESQUERRA. UNA NOVA CRIDA A LES URNES UN NOU REpte PER L'INDEPENDENTISME I LA UNITAT POPULAR

El proper mes de febrer Catalunya viurà unes noves eleccions al Parlament. I el punt de partida no pot ser més desfavorable. La crua repressió que segueix exercint l'Estat (demofòbic) espanyol des de l'1 d'Octubre -Ni oblit Ni perdó-, la desorientació entre les forces sobiranistes per manca d'una estratègia compartida amb la perversió del concepte "unitat", i una darrera legislatura amb una acció de govern que ha decebut tant en el camp nacional com el social. Un Parlament greument ferit per les urpes de l'Estat i el capitalisme.

A aquesta situació cal sumar-hi un context d'emergència sanitària greu i unes crisis econòmica i social, i en darrer terme (i cuinada a foc lent) ecològica, que allunyarà, i molt, les vides de la gran majoria d'una posició "d'estat de benestar".

Els rics més rics i els pobres més pobres.

I és en aquests moments, quan els nostres veïns i veïnes més ho necessitaran, que cal enfortir el projecte de la Unitat Popular i on la CUP ha de decidir si prendre partit i lideratge polític, o no fer-ho. Ha de decidir seguir empenyent cap a la transformació social i l'alliberament nacional, o no fer-ho.

Més enllà d'erigir-se com a eina deslloradora d'aquest llarg camí de l'autodeterminació (la confrontació social per ser cada vegada més) tal com va passar amb el referèndum, la CUP ha de donar resposta a cinc elements imprescindibles per tornar a ser decisius. I ja hem vist que quan la CUP hi és, passen coses.

1. Cal generar un projecte guanyador. Cal dir ben alt i ben clar que la Unitat Popular està preparada per guanyar, per governar i per donar resposta des d'una mirada transformadora a la cadena de crisis que ens colpejaran amb força els propers anys.
2. Cal generar un projecte aglutinador. Si aglutina, multiplica. És moment d'interpel·lar totes aquelles forces i espais polítics que aposten per una República Catalana dels drets socials. Totes aquelles forces autodeterministes, independentistes amb una praxi (no només discurs i paraules) nítidament d'esquerres
3. Cal generar un projecte mobilitzador. Que lligui totes aquelles lluites compartides que dia a dia estan al carrer per defensar els drets fonamentals de la gent. Relligar les lluites de la Unitat Popular.
4. Cal generar una acció política institucional que sobrepassi els marcs competencials i doni una resposta urgent a les necessitats bàsiques de la gent i així qüestionar les vulneracions de drets socials, polítics i democràtics del règim del 78.
5. Cal generar confiança entre la gent en un moment de descrèdit polític. Cal reforçar les estructures municipalistes, la política de proximitat, perquè siguin llança dels drets socials i democràtics de les persones.

VILACUP

Novembre 2020

PER UN FUTUR MILLOR

"El col.lapse però, no pot col·lapsar el nostre pensament crític i la imaginació política d'un futur millor" **Marina Garcés**

RESCATAR

DRETS SOCIALS I SANITAT I PERSONES

Quan tot just comencem a assumir que la crisi sanitària de la Covid-19 no es pot donar per acabada, la tan anunciada crisi econòmica que la segueix comença a treure el nas per darrere la porta. Com en anteriors crisis econòmiques, aquesta està tenint un inici asimètric, que fa que encara es palpi poc en molts entorns i que fins i tot pugui passar inadvertida per a aquelles persones que encara conserven els seus llocs de treball. Però seria ingenu pensar que les persones vinculades al sector de serveis -també les de casa nostra- beneficiàries d'un ERTO que té els dies comptats recuperaran el seu lloc de treball en els propers mesos, que les persones aturades es trobaran un mercat laboral ple d'oportunitats quan esgotin el subsidi, o que els bancs mantindran oberta l'aixeta del crèdit per rescatar de forma permanent els negocis que han hagut de retallar la seva activitat.

A la nostra vila, els primers símptomes d'aquesta situació es comencen a palpar en els més vulnerables. Sense anar més lluny, el passat mes de setembre el ple municipal de Sant Celoni i la Batllòria va aprovar una modificació de crèdit que incloïa una injecció extra de 100.000 euros per a ajuts socials i adquisició de productes de primera necessitat. Un fet sense precedents

recents que, juntament amb les cues que es formen davant l'edifici de Comunitat, il·lustren com aquesta crisi incipient ja està colpejant els grups més vulnerables de la nostra vila.

Davant d'aquests símptomes, seria una irresponsabilitat no anticipar-nos a aquesta crisi econòmica, que podria arribar-se a solapar amb la climàtica i energètica i transformar profundament la societat tal com la coneixem. Caldrà fer-nos forts i fer front a qualsevol intent de retrocés en els serveis públics maquillat amb l'escassetat de recursos, caldrà començar a fer xarxa, caldrà actuar com a poble per protegir i combatre la solitud de la nostra gent gran, caldrà posar en marxa un sistema de diagnòstic de la pobresa, aquest cop dinàmic i adaptat a la realitat ràpidament canviant de les circumstàncies. **En definitiva, caldrà exercir i exigir com a poble la resposta que els governants no estan donant des de les institucions.**

ECOLOGISME 1

[Debat i pensament crític sobre la nostra relació amb el medi natural]

El passat mes de maig el Montnegre va restar, per uns instants, protagonisme a la pandèmia amb la polèmica sobre el tractament aeri per frenar l'expansió de l'eruga peluda del suro (*Lymantria dispar*). En aquell moment, la CUP, juntament amb altres entitats ecologistes, vàrem promoure un manifest demanant l'aturada dels tractaments i una avaluació acurada i independent de la seva necessitat i els seus efectes sobre l'ecosistema i la salut. Malgrat la unitat del manifest, el debat públic va evidenciar importants discrepàncies entre els diferents col·lectius que interaccionen d'alguna manera o altra amb el Montnegre.

Aquest mes de setembre, el protagonisme l'ha agafat el Montseny amb la reactivació de la iniciativa legislativa popular per regular i protegir aquest espai natural (ILP-Montseny). De nou, les discrepàncies es van posar de manifest amb la moció de suport a la ILP que el grup municipal de la CUP va portar al ple i que es va aprovar amb l'abstenció de la resta de formacions polítiques. De nou, els arguments per l'abstenció ("proposta excessivament conservacionista que té poc en compte el desenvolupament del territori") estan en boca de partits que han estat còmplices de la pràctica extinció del sector primari i no semblen molt fonamentats, atès que la ILP no inclou cap pla d'usos dels espais a regular (a discutir i planificar amb posterioritat).

Resulta evident que no es pot obviar el component ideològic subjacent a aquestes divergències. Però la superficialitat i parcialitat d'alguns dels arguments que s'han posat sobre la taula en ambdós debats

públics denoten una manca de reflexió col·lectiva sobre el model de bosc i sobre quina ha de ser la nostra relació l'entorn natural. Aquest debat sobre l'escala de grisos que hi ha entre la natura entesa com una peça de museu intocable i la natura entesa com una mera font lucrativa resulta especialment complex - i alhora necessari- en una vila com la nostra, enclavada entre el Montseny i el Montnegre i que hereta una important activitat econòmica vinculada a l'explotació del bosc.

ECOLOGISME 2

Sobre la nostra relació amb el bosc

De moment, no sembla que ens estiguem apropant a cap estatus que s'assembli al de capital del bosc, concepte que ha quedat gairebé relegat a l'àmbit de la retòrica electoral local. Tanmateix, la nostra relació històrica amb el bosc és innegable, com ho és la transformació cultural, econòmica i climàtica del nostre entorn, que està posant - i posarà - a prova aquesta relació.

No podem, doncs, eludir el foment de pensament crític que atorgui a la població eines per entendre aquesta relació entre els valors ambientals i l'activitat cultural i econòmica. Però també per poder identificar interessos particulars amagats darrere un suposat benefici col·lectiu o incoherències polítiques d'aquells qui utilitzen el sector primari i la cultura del bosc com a arma per frenar iniciatives en l'àmbit local al mateix temps que promouen l'abandonament i degradació d'aquest sector en

les seves polítiques nacionals.

Cal afrontar el debat sense por de confrontar punts de vista, implicant-hi el màxim nombre de persones de tots els estrats culturals i generacionals, i amb una mirada global que permeti veure aquesta relació polièdrica entre els vilatans i els nostres preuats Montseny i Montnegre. <https://ilp-montseny.cat>

LA PAHC BAIX MONTSENY PLANTEM CARA!

Vora una trentena de famílies són desnonades cada dia a Catalunya. Amb la creixent activitat especulativa al mercat immobiliari per part de bancs, fons voltor i grans corporacions, entre 2015 i 2019 el preu mitjà del lloguer havia crescut un 49%, obligant les persones a destinar el 51% dels seus ingressos per poder mantenir-lo -en el cas dels joves, un 120% del salari, segons un estudi recent-. Aquest context, que ja era una emergència social, està sent molt agreujat per tot el que està suposant la Covid-19 i la seva gestió.

Al mateix temps, a Catalunya hi ha com a mínim 29.479 habitatges de grans tenidors deshabitats. D'aquests, a Sant Celoni ara mateix hi ha almenys 113 buits des de fa dos anys. Era així en el cas dels pisos del Bloc Caliu, de la Sareb, recuperats aquest gener per l'Obra Social de la PAHC Baix Montseny.

Davant uns serveis socials completament desbordats, esgotades les vies legals per aconseguir garantir una llar per a les famílies i persones afectades, des del moviment popular per l'habitatge defensem les ocupacions socials de pisos de bancs, fons voltors i grans tenidors. Aquesta acció directa col·lectiva ens permet resoldre emergències i ens atorga una posició de més força des d'on reivindicar lloguers socials per als nous habitants dels pisos. També ajuda a posar la problemàtica general sobre la taula.

Defensem aquestes ocupacions socials davant les altres possibilitats de la gent: 1) Ocupar pisos de petits propietaris; 2) Fer tractes amb màfies; 3) Malviure en infrahabitatges, a vegades amb menors; 4) Ser expulsat del poble on vius i tens arrels pel fet de ser pobre; 5) Desgastar la pròpia salut mental, en alguns casos fins a situacions límit.

La PAHC Baix Montseny plantarem cara!

“CUINA, BOSC I PATRIMONI”,

la política dels eslògans

En campanya electoral s'acostumen a llençar eslògans, frases que volen resumir intencions. Intencions que si després no es treballen i lluiten prou, es queden en un tòtem d'acer a l'entrada del poble. La Covid-19 ens obligarà a insistir i lluitar més els projectes si volem reflotar després de la tempesta que tot just comença, i és per això que hauríem de fer una mica d'autocrítica per saber on estem a dia d'avui amb honestedat.

CUINA Hem de potenciar la marca Sant Celoni, parlem moltes vegades del turisme que cada tardor i hivern ens passa per davant direcció al Montseny, però són altres pobles i cuines els que els sedueixen, quanta gent menja a Sant Celoni? Hem sabut aprofitar el que ens va ensenyar en Santi Santamaria? Amb tastets d'estiu locals n'hi ha prou? La cuina és cultura, també.

BOSC Aquest any la Covid-19 ens ha deixat una setmana del bosc de més pes cultural i menys de fira de tardor, si som crítics hauríem de plantejar-nos si volem fer el mateix que ja fan altres pobles del voltant com Vallgorguina, que per cert ja té Museu del Bosc. Potser un primer pas hauria estat recolzar la ILP de defensa del Montseny, a Sant Celoni li tocava fer de capital, no?

PATRIMONI Bernat Martorell mereix quelcom més que una reproducció en una sala amb el seu nom, igual que les escultures i guixos d'en Muntaner que resten a Can Ramis amb les eines de camp abandonades en un antic projecte de museu del bosc resant perquè l'aluminosi no acabi de fer la seva feina i esfondri can Ramis.

Cal cuidar la cultura! Una cultura que tant ha donat a aquest poble i no podem deixar que acabi destrossada, com l'escultura d'en Mario Sánchez Olivera de darrere la Rectoria Vella.

CULTURA, CULTURA, CULTURA! seria un bon eslògan?

L'EDUCACIÓ A SANT CELONI I LA BATLLÒRIA

El maig del 2016 Junts pel Sí i el PP van tombar la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) d'Educació recolzada amb 96.000 signatures. Culminava així un procés iniciat el 2013, en plenes retallades, i que demanava una educació pública, gratuïta, laica i en català de les escoles bressol a la universitat; l'eliminació progressiva de l'escola concertada, democràcia real als centres i invertir com a mínim el 6% del Producte Interior Brut en educació. No es tractava d'una llei redactada, sinó d'unes línies mestres per una futura llei en una nova república que contemplava.

Quatre anys després, es constata que el seu model també recolzat per ERC basat en la Llei d'Educació de Catalunya (LEC) és contrari a la igualtat d'oportunitats i a l'equitat. La segregació escolar,

és a dir, dividir els alumnes a les escoles per nivell socioeconòmic, és inadmissible. No disposar d'una única escola ordinària inclusiva i equitativa, també.

El rerefons de tot plegat pot arribar a ser pervers. Qualsevol Pacte per la Segregació o política pública que pretengui paliar els efectes de la Segregació toparan contra el mur del "Dret a escollir escola". En milloraran la situació, però no aniran a l'arrel del problema. El dret a escollir escola i la tendència a homogeneïtzar l'entorn dels nostres fills i filles afavoreix l'aparició d'escoles desiguals.

Des de la CUP apostem per tenir escoles públiques excel·lents. Totes amb un alumnat heterogeni. Escoles diferents però no desiguals.